

dosti premeten! A ti neumno deblo, boš drago plačalo svojo predrznost in se skoro razdrobilo na iveri po tem skalovju!“

To rekši se upre v nastavljeno klado in jo na vso moč telebi čez pečine...

Vendar se v svoji strasti ni oprostil zanjke na kladi. Tako je klada tudi njega potegnila s seboj, ga vlekla po strmini in zdrobila pod svojo težo.

Strast je slepa. —

Zvonimir Maslè.

28. Volk in osel.

„Kaj ti je, da hodiš tako težko in šepasto?“ vpraša volk kruljavega osla.

„Trn se mi je zapičil v nogo“, odgovori mu ta. Volk stopi bliže ter pravi: „Pokaži mi vendar nogo, jaz te gotovo rešim nadloge.“ Osel mu poda nogo. Nagloma zgrabi volk trn z zobmi ter ga vleče z vso močjo iz noge. V tem pa ubogega osla tako hudo zaboli, da odmakne bolno nogo, z drugo pa v naglici volka tako neusmiljeno počí v čelo, da se mu zablísne pred očmi. Zdaj šele spozna volk svojo nepremišljenost in reče sam sebi: „Mesar sem, pa sem hotel biti zdravnik; to pač ne gre!“

Vsak ostani pri svojem poslu!

Prired. Jos. Balič.

Spominčica

na grob gospodične Ernestine Magušar, umrle 20. aprila 1905.*)

Pomlad evetoča klije po deželi,
Cvetie nebroj iz zemlje sili spet,
A ti si, evetka, zapustila svet,
Da evela v vesni večno boš veseli.

Saj kakor evetke le na kvišku zró,
Za solneem jih obrača hrepenenje;
I tebi le za večno je življenje
Sree plamtelo vsikdar pregorko.

Prav oni sveti dan, o Ernestina,
Ko Jezus dal nam Rešnje je Telo,
Je bila tvoja rajska ženinina.

Vzprejel Zveličar tvoj te je v nebo,
Kjer zdaj je tvoja srečna domovina
V plašilo ti za službo prezvesto!

—la.

*) Rad priobči „Vrtec“ ta spominček svoji nekdanji pridni naročnici, ki se je v samostanski šoli v Škofji Loki kot pridna učenka tako vzgledno vedla in kot vzorna članica (asistentinja) Marijine družbe tako prikupila, da je ostala učiteljicam in učenkam v nepozabnem spominu. Še bolj se je razodelo njeno biserno lepo srce v Leonišču v Ljubljani, kjer je silno hude bolečine trpela ne le z junaško potrpežljivostjo, marveč z neko angelsko radostjo, da je celo doktor Š. rekel, da je ona njegov edini bolnik, ki je vedno vesel. Seveda je bila tudi vsa druga priprava za njeno srečno smrt kar moč skrbna in natančna. Naj počiva v rajskem miru!

